

Nyhedsbrev, maj 2014

Om skår i glæden eller det modsatte ...

Der kunne godt være nogen, der spørger sig selv, hvorfor vi sælger ting med skår i, så det har jeg sat mig for, at jeg vil forsøge at svare på i dette nyhedsbrev.

Allerførst er det vigtigt at nævne, at vi altid bestræber os på at beskrive varernes stand så præcist som muligt, så hvis vores kunder køber skårede eller mærkede ting, er det forhåbentligt med åbne øjne.

Der er faktisk ting, der bliver kønnere eller får mere sjæl, når de har fået brugsslitage eller patina, lidt afslag eller mærker, fx emailjerede ting fra Kockum eller Glud og Marstrand. Det udtrykkes så godt i Bundgaard Povlsens digt "Det brugte" fra 1966: *Jeg holder mest af ting, der er mærket af brug/Min moders gifting og hønsenes æde-trug./Bøgerne, der er brugt, og en pibe med ar/har fået noget smukt, det ubrugte ikke har.*

Én af mine daglige glæder er to tallerkener i tallerkenrækken, som jeg en gang har fået af min farmor og farfar, som vistnok har arvet dem fra min oldemor. De er prismæssigt ikke noget som helst værd, de har hakker i kanten, og den ene har ovenikøbet en lang revne henover midten, men for mig var det kærlighed ved første blik! Den kærlighed har holdt ved, og så får udtrykket 'Skår i glæden' jo en helt anden betydning ...

Det kan ikke kun være mig, der har det sådan, for vi har faktisk solgt en del ting med skår i. Hvis man bliver forelsket i et lækkert design, betyder et enkelt skår eller to måske ikke så meget. Og hvis man ved, at vasen, krukken eller skålen alligevel skal stå et sted, hvor skåret vender ind mod væggen, har man altså mulighed for at erhverve sig noget smukt for en ganske fornuftig pris.

På en loppejagt for et stykke tid siden, hvor det ellers så ud til, at jeg skulle gå tomhændet hjem, fangede mit øje pludselig noget langt inde under nogle borde, bagved papkasser og andet skrammel. Og da jeg fik gravet mig frem til fundet, stod jeg med den største Schollert-vase, jeg har haft i hænderne til dato. Det var lige før jeg fik hjertebanken, men så opdagede jeg, hvor hård en medfart, den havde haft. Den blev vendt og drejet nogle gange, indtil jeg bestemte mig for, at den ene side var pæn nok, og den mest medtagne kunne vende ind mod væggen. Der blev pruttet en del om prisen, og nu står vasen altså hjemme hos mig og er endnu en glæde med skår i.

På billederne til højre kan du se nogle af de ting med skår, ar og mærker, der er eller har været på loppeshoppen, og jeg har besluttet, at den omtalte Schollertvase har stået længe nok hos mig nu, så den kommer på shoppen i begyndelsen af maj. Så må vi se om der er andre, der tør give sig i kast med skår i glæden ;-)

Forårshilsener fra Genbrugslopper

Gitte

